

SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 27. aprila 2005*

V zadevi T-34/05 R,

Makhteshim-Agan Holding BV, s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska),

Alfa Georgika Efodia AEVE, s sedežem v Atenah (Grčija),

Aragonesas Agro, SA, s sedežem v Madridu (Španija),

ki jih zastopata C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika,

tožeče stranke,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopa B. Doherty, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourggu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi predloga za sprejetje določenih začasnih odredb v zvezi z ocenjevanjem endosulfana za njegovo morebitno vključitev v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1),

PRESEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

izdaja naslednji

Sklep

Pravni okvir

- 1 V Direktivi Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1) je med drugim določen sistem Skupnosti, ki se uporablja za registracijo in preklic registracije za dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet.

- 2 V členu 4 Direktive 91/414 je določeno, da „[d]ržave članice zagotovijo, da se fitofarmaceutsko sredstvo ne registrira, razen če [...] so aktivne snovi v fitofarmaceutskem sredstvu uvrščene v Prilogo I“. Vendar pa lahko za aktivne

snovi, ki so bile v prometu dve leti po datumu notifikacije Direktive 91/414 in niso vključene v njeno Prilogo I, pod določenimi pogoji velja prehodna ureditev odstopanja. Tako je v členu 8(2) Direktive 91/414 določeno, da „lahko država članica v dvanajstih letih od notifikacije te direktive registrira za dajanje v promet na svojem ozemlju fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo aktivne snovi, ki niso uvrščene v Prilogo I, in so že v prometu dve leti po dnevu notifikacije te direktive“. To obdobje dvanajstih let, ki je poteklo 26. julija 2003, je bilo za nekatere snovi podaljšano do 31. decembra 2005 z Uredbo Komisije (ES) št. 2076/2002 z dne 20. novembra 2002 o podaljšanju roka iz člena 8(2) Direktive Sveta 91/414/EGS in o ne vključitvi nekaterih aktivnih snovi v Prilogo I k navedeni direktivi ter o odvzemu registracij za fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo te snovi (UL L 319, str. 3). Med snovmi, na katere se nanaša to podaljšanje, je endosulfan, aktivna snov, ki se uporablja zlasti za izdelavo insekticidov.

3 Med prehodnim obdobjem, določenim v členu 8(2) Direktive 91/414, morajo biti zadevne aktivne snovi podvržene programu ocenjevanja, po koncu katerega se lahko uvrstijo v Prilogo I k Direktivi 91/414 ali pa se ne uvrstijo v Prilogo I, če ne izpolnjujejo varnostnih zahtev, opredeljenih v členu 5 Direktive 91/414, ali če informacije in podatki, potrebni za oceno, niso bili predloženi „v predpisanem roku“. Nazadnje je v členu 8(2) Direktive 91/414 določeno, da se določbe za izvajanje tega programa ocenjevanja določijo v uredbi Komisije.

4 V Uredbi Komisije (EGS) št. 3600/92 z dne 11. decembra 1992 o podrobnih pravilih za izvajanje prve faze delovnega programa iz člena 8(2) Direktive 91/414 (UL L 366, str. 10) je določen postopek ocenjevanja več snovi za njihovo morebitno vključitev v Prilogo I k Direktivi 91/414. Med temi snovmi je endosulfan.

- 5 V členu 5(2)(b) Uredbe št. 3600/92 je določeno, da se imenuje država članica poročevalka za ocenjevanje vsake od zadevnih aktivnih snovi. Kraljevina Španija je bila v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 933/94 z dne 27. aprila 1994 o določitvi aktivnih snovi fitofarmaceutskih sredstev in imenovanju držav članic poročevalk za izvajanje Uredbe št. 3600/92 (UL L 107, str. 8) imenovana kot država članica poročevalka, pristojna za pregled endosulfana.

Dejansko stanje in postopek

- 6 Makhteshim-Agan Holding BV, Aragonesas Agro, SA, in Alfa Georgika Efodia AEVE so družbe, ki se ukvarjajo med drugim s proizvodnjo in prodajo endosulfana in fitofarmaceutskih sredstev na osnovi endosulfana. Aragonesas Agro je hčerinska družba in distributerka družbe Makhteshim-Agan Holding. Je imetnica registracij za dajanje v promet nekaterih fitofarmaceutskih sredstev na osnovi endosulfana v Španiji. Alfa Georgika Efodia je hčerinska družba in distributerka družbe Makhteshim-Agan Holding ter imetnica registracij za dajanje v promet nekaterih fitofarmaceutskih sredstev na osnovi endosulfana v Grčiji.
- 7 „Makhteshim Agan Intern. Coordination“ je eden od sedmih proizvajalcev, navedenih v Prilogi I k Uredbi št. 933/94, ki so izrazili svoj namen doseči uvrstitev endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414. Komisija v stališčih uporablja za to podjetje poimenovanje „Makhteshim Agan International Coordination Center“. Tožeče stranke v predlogu za izdajo začasne odredbe pojasnjujejo, da je Makhteshim Agan International Coordination Center hčerinska družba družbe Makhteshim-Agan Holding.

- 8 Pred končnim rokom 31. oktobra 1995, ki je določen v Uredbi št. 933/94, kakor je bila spremenjena, sta samo Makhteshim Agan International Coordination Center in družba AgrEvo GmbH, odslej imenovana Bayer CropScience AG, predložila Kraljevini Španiji dokumentacijo v skladu s členom 6 Uredbe št. 3600/92 v zvezi z endosulfanom. Po tej predložitvi sta Makhteshim Agan International Coordination Center in družba AgrEvo združila prizadevanja v okviru delovne skupine, imenovane „delovna skupina za endosulfan“ (task force endosulfan).

- 9 Potem ko je Kraljevina Španija pregledala predloženo dokumentacijo, je februarja 2000 naslovila na Komisijo osnutek poročila o endosulfanu.

- 10 Komisija je poleti leta 2000 v skladu s členom 7(3) Uredbe št. 3600/92 poslala osnutek poročila državam članicam in družbi AgrEvo kot predstavnici delovne skupine za endosulfan.

- 11 Britanski Direktorat za varnost pesticidov (Pesticide Safety Directorate) je med januarjem in julijem 2001 v imenu Komisije organiziral več srečanj strokovnjakov iz več držav članic, da bi pregledali osnutek poročila in pripombe glede njega. Poročilo, ki je bilo sestavljeno ob koncu tega pregleda, je bilo poslano državam članicam 27. junija 2001, 25. avgusta 2001 pa delovni skupini za endosulfan za dodatne pripombe in pojasnila.

- 12 Komisija, ki je ugotovila, da so za pregled endosulfana potrebne dodatne informacije, je 21. novembra 2001 sprejela Odločbo 2001/810/ES o odločbi o morebitni vključitvi nekaterih aktivnih snovi v Prilogo I k Direktivi 91/414 (UL L 305, str. 32). S to

odločbo je bil skrajni rok za predložitev novih podatkov o endosulfanu podaljšan do 25. maja 2002. Kot skrajni rok za predložitev dolgoročnih študij je bil določen 31. maj 2003.

- 13 Sestanek, pri katerem so sodelovali delovna skupina za endosulfan in španski organi, je potekal 8. marca 2002.
- 14 Delovna skupina za endosulfan je predložila študije, zahtevane do 25. maja 2002, pred potekom tega roka.
- 15 Še en sestanek s španskimi organi je potekal 17. julija 2002.
- 16 Delovna skupina za endosulfan je predložila študije, zahtevane do 31. maja 2003, pred potekom tega roka.
- 17 Še en sestanek, na katerem so sodelovali delovna skupina za endosulfan in španski organi, je potekal 22. januarja 2004. Na tem sestanku je strokovnjak za okolje in ekotoksikologijo obvestil delovno skupino za endosulfan o nekaterih svojih pomislekih glede endosulfana.
- 18 Kraljevina Španija je 26. januarja 2004 enemu od članov delovne skupine za endosulfan poslala poročilo o oceni podatkov, ki jih je navedena skupina predložila maja 2002 in 2003.

- 19 Sestanek med Komisijo in državami članicami, na katerem je bilo ugotovljeno, da ni dokazov, ki bi upravičevali vključitev endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414, je potekal 11. marca 2004.
- 20 Tristranski sestanek, na katerem so v skladu s členom 6(4) Direktive 91/414 sodelovali Komisija, španski organi in predstavniki delovne skupine za endosulfan, je potekal 17. maja 2004. Na tem sestanku je predstavnik Komisije obvestil delovno skupino za endosulfan, da namerava Komisija predlagati Stalnemu odboru za prehransko verigo ljudi in zdravstveno varstvo živali (v nadaljevanju: odbor), naj endosulfana ne vključi v Prilogo I k Direktivi 91/414, in da je namen sestanka omogočiti delovni skupini za endosulfan, da predloži svoje pripombe. Predstavnik Komisije je pojasnil, da lahko delovna skupina za endosulfan pošlje svoje pripombe do 21. junija 2004, vendar pa ne bo mogoče sprejeti nobenega novega podatka v podporo njenih trditev, ker je rok že potekel 31. maja 2003.
- 21 Predstavniki delovne skupine za endosulfan so 25. junija 2004 na Komisijo naslovili pismo, v katerem so ugovarjali načinu izvedbe ocene endosulfana in predložili nekatera dodatna tehnična pojasnila.
- 22 Komisija je z dopisom z dne 12. julija 2004 zaprosila Kraljevino Španijo, naj ne upošteva novih študij, ki jih je predložila delovna skupina za endosulfan.
- 23 Delovna skupina za endosulfan je 24. septembra 2004 prek svojih svetovalcev poslala dopis Komisiji. V uvodu tega dopisa je delovna skupina za endosulfan pojasnila, da je napisala, da „bi uradno zaprosila Komisijo, naj ukrepa zaradi dobrega upravljanja, da bi zagotovila pravilno uporabo prava Skupnosti ter zavarovala ustrezne pravice in legitimna pričakovanja [delovne skupine za endosulfan]“. Poleg tega je delovna skupina za endosulfan pozvala Komisijo, naj „se prepriča, ali je bilo ocenjevanje endosulfana opravljeno korektno z znanstvenega in pravnega vidika, ter naj jo

obvesti o svoji odločitvi v zvezi s tem“. V tem dopisu je delovna skupina za endosulfan tudi pojasnila, da „je [bila] Komisija dolžna nepristransko preučiti dokumente, ki jih je predložila delovna skupina za endosulfan, ukrepati zaradi dobrega upravljanja in predložiti endosulfan v pregled poročevalcu ali specializiranim organom, ustanovljenim s pravom Skupnosti, z navodili, naj preučijo vse ustrezne podatke na podlagi primernih meril ocenjevanja, določenih v Direktivi 91/414“. Delovna skupina za endosulfan je dopis zaključila s pozivom Komisiji, naj v 60 dneh opredeli svoje stališče.

24 Komisija je na zahtevo delovne skupine za endosulfan odgovorila z dopisom z dne 26. novembra 2004. V tem dopisu je obvestila delovno skupino za endosulfan, da pripravlja predlog odločbe o nevklučitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414 in da namerava ta osnutek predložiti odboru na njegovem prvem sestanku v letu 2005. Komisija je navedla tudi, da je v dopisu z dne 12. julija 2004 opozorila na postopek, ki ga določa Uredba št. 3600/92, in na roke, predvidene za dokončanje pregleda snovi iz te uredbe. Nazadnje je Komisija opomnila, da delovna skupina za endosulfan zahteva, naj Komisija oceni študije, ki so bile predložene šele pred kratkim in zahtevajo podrobno analizo, tako da je navedena zahteva v nasprotju z zahtevo, naj Komisija sprejme skupno stališče o dokumentaciji v 60 dneh.

25 Bayer CropScience in tožeče stranke so v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložile tožbo zaradi nedelovanja na podlagi člena 232 ES, ki je bila vpisana v vpisnik 31. januarja 2005. V tej tožbi tožeče stranke v bistvu predlagajo Sodišču prve stopnje, naj:

- ugotovi, da je Komisija kršila svojo obveznost preučiti podatke, predložene za preizkus endosulfana, in obveznost upoštevati pravico tožečih strank do poštenega postopka („due process“) med tem preizkusom;

— Komisiji naloži, naj upošteva svoje obveznosti in v ta namen preuči vse podatke, predložene za pregled endosulfana, ter upošteva njihovo pravico do predpisanega postopka („due process“).

26 Z ločeno vlogo, vpisano v vpisnik v sodnem tajništvu 31. januarja 2005, so tožeče stranke vložile ta predlog za izdajo začasne odredbe. V tem predlogu tožeče stranke predsedniku Sodišča prve stopnje predlagajo, naj na podlagi člena 105(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje odloči, preden Komisija predloži svoja stališča.

27 Predsednik Sodišča prve stopnje je 8. februarja 2005 Komisiji pisno postavil določena vprašanja, na katera je ta odgovorila z dopisom z dne 9. februarja 2005.

28 Tožeče stranke so 11. februarja 2005 v sodnem tajništvu vložile dopis z določenimi pripombami na dopis Komisije z dne 9. februarja 2005, za katerega se je predsednik Sodišča prve stopnje odločil, da ga vloži v spis. Z vlogo z dne 11. februarja 2005 je Komisija predložila stališča o predlogu za izdajo začasne odredbe.

29 Tožeče stranke so na poziv predsednika Sodišča prve stopnje 22. februarja 2005 predložile nova stališča. V navedenih stališčih so tožeče stranke predlagale sodniku, pristojnemu za izdajo začasnih odredb, naj Komisiji naloži predložitev določenih zapisnikov in programov sestankov odbora, če se nanašajo na endosulfan.

30 Z dopisom z dne 2. marca 2005, vpisanim v vpisnik v sodnem tajništvu naslednjega dne, je Komisija predložila svoja stališča o stališčih, ki so jih tožeče stranke predložile

22. februarja 2005. Komisija je na zahtevo sodnika, pristojnega za izdajo začasnih odredb pojasnila, da je odboru uradno predlagala osnutek odločbe o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414. Komisija je k svojim stališčem priložila izvod osnutka odločbe in pojasnila, da je navedeni osnutek odobril odbor na svojem sestanku 14. in 15. februarja 2005.

- 31 Predsednik Sodišča prve stopnje je tožeče stranke pozval, naj predložijo morebitna stališča o dejanska pojasnila, ki jih je predložila Komisija na zahtevo predsednika Sodišča prve stopnje. Tožeče stranke so v odgovor na ta poziv predložile svoja stališča z dopisom z dne 11. marca 2005, na katerega je Komisija odgovorila 16. marca 2005.

Predlogi

- 32 Tožeče stranke predlagajo sodniku, pristojnemu za izdajo začasnih odredb, naj:

- „Komisiji naloži, naj ne konča pregleda fitofarmacevtske aktivne snovi endosulfan na podlagi Direktive [91/414] in naj zato [odboru] ne predloži predloga za ne vključitev endosulfana v Prilogo I v skladu s členom 19 Direktive [91/414] na sestanku tega odbora 14. in 15. februarja 2005 ali na katerem koli drugem sestanku, ki bi potekal, preden bi bila sprejeta odločitev v postopku v glavni stvari“, ali „Komisiji naloži, naj ne sprejme in/ali objavi v *Uradnem listu [Evropske unije]* odločbe o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi [91/414] (če bi bil predlog že predložen [odboru] v smislu člena 19 Direktive [91/414] in bi ga ta že odobril)“;

- „sprejme vse drugečasne odredbe, za katere predsednik Sodišča prve stopnje meni, da so primerne, da se ohrani položaj tožečih strank do odločitve v postopku v glavni stvari“;

- Komisiji naloži plačilo stroškov.

33 Komisija predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

- predlog zavrže kot nedopusten ali zavrne kot neutemeljen;

- tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

34 V členu 104(2) Poslovnika je določeno, da je v predlogih za izdajo začasnih odredb treba navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled (*fumus boni juris*) izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe. Ti pogoji so kumulativni, tako da je treba predlog za začasne odredbe zavrniti, če kateri izmed njih ni izpolnjen (sklep predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 1996 v zadevi SCK in FNK proti Komisiji, C-268/96 P(R), Recueil, str. I-4971, točka 30). Sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb glede na okoliščine tudi tehta zadevne interese (sklep predsednika Sodišča z dne 23. februarja 2001 v zadevi Avstrija proti Svetu, C-445/00 R, Recueil, str. I-1461, točka 73).

- 35 Poleg tega ima sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb v okviru tega celovitega pregleda široko diskrecijsko pravico in glede na posebnosti primera prosto odloča o načinu preverjanja in različnih okoliščin ter tudi o vrstnem redu tega preizkusa, ker mu nobeno pravilo prava Skupnosti ne določa utrjene sheme preverjanja za presojo potrebe po začasnem odločanju (sklep predsednika Sodišča z dne 19. julija 1995 v zadevi Komisija proti Atlantic Container Line in drugim, C-149/95 P(R), Recueil, str. I-2165, točka 23).
- 36 Ta predlog za izdajo začasnih odredb je treba preučiti na podlagi teh ugotovitev.

Trditve strank

Dopustnost

- 37 Komisija meni, da tožba v postopku v glavni stvari očitno ni dopustna v bistvu iz sedmih razlogov. Prvič, ta tožba naj bi temeljila na zamenjavi med tožbami zaradi nedelovanja, vloženi na podlagi člena 232 ES in ničnostnimi tožbami na podlagi člena 230 ES. Drugič, Komisija naj še ne bi sprejela obvezujočega akta, tako da domnevno nedelovanje Komisije naj ne bi vplivalo na pravni položaj tožečih strank. Tretjič, poziv tožečih strank naj ne bi bil jasen glede aktov, ki bi jih Komisija morala sprejeti. Četrto, za Komisijo naj ne bi veljala nobena obveznost, da ukrepa v roku, ki so ga določile tožeče stranke. Petič, tudi če predpostavimo, da je Komisija morala ukrepati tako, kot so želele tožeče stranke, naj bi se z njenim odgovorom z dne 26. novembra 2004 končalo domnevno nedelovanje Komisije. Šestič, Sodišče prve stopnje naj ne bi bilo pristojno za naslavljanje odredb na Komisijo. Sedmič, družbi Aragonesas Agro in Alfa Georgika Efodia naj ne bi bili procesno upravičeni na podlagi člena 232 ES.

- 38 Komisija poleg tega trdi, da predlog za izdajo začasne odredbe ni dopusten. Prvič, predlog naj bi bil prezgoden. Drugič, predlog naj bi bil v nasprotju s tožbo v postopku v glavni stvari. Tretjič, predlagane odredbe naj bi vplivale na tožbo v postopku v glavni stvari. Četrto, predlog za sprejetje „katere koli druge začasne odredbe“ naj ne bi bil v skladu s členom 44(1)(d) Poslovnika.
- 39 Tožeče stranke trdijo, da naj ne bi bilo treba preverjati dopustnosti tožbe v postopku v glavni stvari. Dodajajo, da dejstvo, da je družba Makhteshim-Agan Holding opravila prijavo in predložila celotno dokumentacijo, zadostuje, da se loči od vseh drugih gospodarskih subjektov. Družbi Aragonesas Agro in Alfa Georgika Efodia naj bi sodelovali v postopku prijave prek družbe Makhteshim-Agan Holding in naj bi torej imeli enake pravice. Poleg tega naj tožeče stranke, ker se njihova tožba nanaša na nedelovanje, ne bi mogle izpodbijati akta na nacionalni ravni. Nedopustnost predloga tožečih strank naj bi bila torej v nasprotju z njihovo temeljno pravico do učinkovitega pravnega sredstva in z njihovo pravico izjaviti se.
- 40 Tožeče stranke v stališčih z dne 22. februarja 2005 dodajajo zlasti, da dejstvo, da Komisija ni preučila zadevnih podatkov, vpliva na njihov pravni položaj.

Fumus boni juris

- 41 Tožeče stranke trdijo, da je Komisija kršila člen 95(3) in člen 152(1) ES, člen 5(1) Direktive 91/414, načelo dobrega upravljanja v smislu člena 211 ES, „ki Komisijo obvezuje, da vsako zadevo preuči skrbno in nepristransko v okviru pristojnosti, ki ji

jih podeljuje Direktiva [91/414], ter da upošteva pravice do obrambe in pravico do predpisanega [poštenega] postopka“, načela pravne varnosti, legitimnega pričakovanja, sorazmernosti in enake obravnave, obveznost obrazložitve, pravico do opravljanja poslovnih dejavnosti in pravico do lastnine.

- 42 Komisija trdi, da tožbeni razlogi v podporo tožbe v postopku v glavni stvari niti najmanj niso tehtni, zlasti ker za Komisijo ni veljala nobena obveznost ukrepanja pred 27. novembrom 2004.

Nujnost

- 43 Tožeče stranke trdijo, da je nedelovanje Komisije očitno protipravno in da torej ni treba preučiti, ali v tem primeru obstaja resna in nepopravljiva škoda. Poleg tega trdijo, da so predlagane odredbe še zlasti nujne zaradi skorajšnjega mnenja odbora. Nobenega dvoma naj ne bi bilo glede dejstva, da bo odbor nasprotoval uvrstitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414 in da bo Komisija na podlagi tega mnenja sprejela uradno odločbo o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414. Po mnenju tožečih strank bo objava te odločbe v *Uradnem listu Evropske unije* povzročila umik s trga vseh registracij, ki se nanašajo na fitofarmacevtska sredstva, ki vsebujejo endosulfan.
- 44 Tožeče stranke dodajajo, da bo, če ne bodo sprejete začasne odredbe, na trgu prišlo do razvoja, ki ga bo zelo težko ali celo nemogoče spremeniti.

- 45 Najprej, družba Makhteshim-Agan Holding bi izgubila vso svojo dejavnost priprave in prodaje fitofarmaceutvskih sredstev na osnovi endosulfana v Evropski uniji. Družba Makhteshim-Agan Holding naj bi to dejavnost prevzela od družbe Bayer CropScience leta 2003 na podlagi novih podatkov in uporab, ki so kazali, da se endosulfan lahko uporablja brez tveganja v smislu Direktive 91/414, ter preden je država članica poročevalka izrazila dvome o tej snovi.
- 46 Nadalje, Aragonesas Agro bi izgubila registracije za dajanje v promet svojih fitofarmaceutvskih sredstev na osnovi endosulfana v Španiji. To bi povzročilo, prvič, izgube tržnega deleža, ki bi se občutile tudi pri drugih proizvodih, drugič, povečanje stroškov, in tretjič, odpuščanje zaposlenih.
- 47 Nazadnje, glede družbe Alfa Georgika Efodia bi prepoved endosulfana povzročila, prvič, umik fitofarmaceutvskih sredstev te družbe na osnovi endosulfana, drugič, izgubo trgovinskih sporazumov, tretjič, druge poslovne izgube zaradi oslabitve palete proizvodov, in četrtič, zmanjšanje števila zaposlenih.
- 48 Komisija v odgovor na te trditve meni, da tožeče stranke niso dokazale, da je nujno treba izdati predlagane začasne odredbe. Prvič, ker obvezujoči akt ne obstaja, naj bi pravni položaj tožečih strank ostal nespremenjen. Drugič, samo sprejetje akta Komisije in tudi njegova vsebina naj ne bi bila gotova. Tretjič, tudi če bi bilo treba sprejeti negativno odločbo, ta ne bi učinkovala nemudoma. Četrtič, navedena škoda naj bi bila samo finančna in bi bila lahko predmet poznejšega nadomestila.

Tehtanje interesov

- 49 Tožeče stranke v bistvu trdijo, da bodo predlagane odredbe samo ohranile *status quo*. Vztrajajo tudi pri nesorazmerni naravi ravnanja Komisije glede na cilj Direktive 91/414. Poleg tega naj bi se endosulfan uporabljal že več desetletij in naj bi bil dovoljen kot proizvod brez tveganja v svoji najnovejši obliki kapsule v Italiji, Grčiji in na Portugalskem.
- 50 Komisija trdi, da bi, če bi bilo treba tehtati interese, prevladalo varstvo javnega zdravja (sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 11. aprila 2003 v zadevi Solvay Pharmaceuticals proti Svetu, T-392/02 R, Recueil, str. II-1825, točka 122).

Presoja sodnika, pristojnega za izdajo začasnih odredb

- 51 Ker pisna stališča strank vsebujejo vse potrebne informacije za odločitev o predlogu za izdajo začasnih odredb, jim ni treba dati možnosti, da se izjavijo.
- 52 Komisija v stališčih trdi, da predlog za izdajo začasne odredbe ni dopusten iz več razlogov, ki so v bistvu povezani ali z očitno nedopustnostjo tožbe v postopku v glavni stvari ali z naravo predlaganih začasnih odredb (zgoraj navedeni točki 37 in 38).

- 53 V skladu z ustaljeno sodno prakso vprašanja dopustnosti tožbe pred sodiščem, pristojnim v zadevi v glavni stvari, načelno ni treba preučiti v okviru postopka za izdajo začasne odredbe, da se ne odloča že o zadevi v glavni stvari. Vendar pa se lahko kljub temu izkaže, da je treba dokazati obstoj nekaterih elementov, ki omogočajo sklepanje na prvi pogled, da je tožba v postopku v glavni stvari dopustna, če se uveljavlja očitna nedopustnost take tožbe, na kateri temelji predlog za izdajo začasne odredbe (sklep predsednika Sodišča z dne 27. januarja 1988 v zadevi *Distrivet proti Svetu*, 376/87 R, Recueil, str. 209, točka 21; sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 1999 v zadevi *Pfizer Animal Health proti Svetu*, T-13/99 R, Recueil, str. II-1961, točka 121, in zgoraj v točki 50 navedeni sklep *Solvay Pharmaceuticals proti Svetu*, točka 53).
- 54 V tem primeru je treba posebej preveriti dopustnost predlogov, ki so ju tožeče stranke predložile primarno v tožbi v glavni stvari, to je najprej, predloga, naj Sodišče prve stopnje ugotovi nedelovanje Komisije, in nato predloga, naj Sodišče prve stopnje izda odredbo zoper Komisijo.

Predlog za ugotovitev nedelovanja Komisije

- 55 V okviru tožbe v postopku v glavni stvari tožeče stranke v bistvu predlagajo, naj Sodišče prve stopnje ugotovi, da Komisija ni izpolnila svoje domnevne obveznosti, da preuči podatke, ki jih je predložila delovna skupina za endosulfan, in da upošteva pravico tožečih strank do poštenega postopka (zgoraj navedena točka 25).
- 56 Če predpostavimo, da je tak predlog združljiv s ciljem člena 232 ES, ki se v primeru posameznikov nanaša na ugotovitev, da institucija ni izpolnila svoje obveznosti, to je da „nanje ni naslovila nobenega drugega akta razen priporočila ali mnenja“, bi bilo vsekakor treba preveriti, ali so izpolnjeni drugi pogoji dopustnosti tožbe zaradi nedelovanja.

- 57 V členu 232, drugi odstavek, ES, je določeno, da je tožba zaradi nedelovanja „dopustna le, če je bila zadevna institucija predhodno pozvana k ukrepanju“. V skladu z ustaljeno sodno prakso mora biti tak poziv dovolj jasen in natančen, da instituciji omogoči konkretno seznanitev z vsebino odločbe, za sprejetje katere je zaprosena, in iz njega mora izhajati, da je njegov namen prisiliti institucijo, da sprejme stališče (v zvezi s tem glej sklep Sodišča z dne 18. novembra 1999 v zadevi Pescados Congelados Jogamar proti Komisiji, C-249/99 P, Recueil, str. I-8333, točka 18, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 3. junija 1999 v zadevi TF1 proti Komisiji, T-17/96, Recueil, str. II-1757, točka 41).
- 58 V tem primeru sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb ni pristojen za ugotovitev, ali je bil poziv delovne skupine za endosulfan dovolj jasen in natančen v smislu zgoraj navedene sodne prakse, da bi Komisiji omogočil konkretno seznanitev z vsebino odločbe, za sprejetje katere je bila zaprosena.
- 59 V okviru tega postopka za izdajo začasnih odredb je treba na tej stopnji preučiti, ali ob predpostavki, da je bila Komisija pravilno pozvana k ukrepanju, obstajajo zadostni dokazi za ugotovitev, da Komisija ni sprejela stališča o pozivu delovne skupine za endosulfan.
- 60 V zvezi s tem je ustaljena sodna praksa, da se člen 232 ES, z besedami „nanje ni naslovila [nobenega drugega] akta“, nanaša na nedelovanje v smislu, da ni bila sprejeta odločitev ali zavzeto stališče, in ne na sprejetje drugačnega akta, kot bi ga želele zadevne osebe ali za katerega bi menile, da je potreben (sodbe Sodišča z dne 13. julija 1971 v zadevi Deutscher Komponistenverband proti Komisiji, 8/71, Recueil, str. 705, točka 2; z dne 15. decembra 1988 v združenih zadevah Irish Cement proti Komisiji, 166/86 in 220/86, Recueil, str. 6473, točka 17, ter z dne 24. novembra 1992 v združenih zadevah Buckl in drugi proti Komisiji, C-15/91 in C-108/91, Recueil, str. I-6061, točka 17).
- 61 V obravnavanem primeru je Komisija v dopisu z dne 26. novembra 2004 obvestila delovno skupino za endosulfan o svojem namenu, da odboru predloži osnutek odločbe o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414.

- 62 Če odbor izda ugodno mnenje o predlogu odločbe o ne vključitvi aktivne snovi na podlagi člena 5(3) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, str. 23), ta „sprejme predvidene ukrepe“ ob upoštevanju morebitne resolucije Evropskega parlamenta, sprejete na podlagi člena 8 Sklepa 1999/468. Tak predlog torej jasno kaže željo Komisije, da konča preizkus zadevne aktivne snovi.
- 63 Poleg tega je Komisija v dopisu z dne 26. novembra 2004 zavrnila trditev delovne skupine za endosulfan, da preizkus endosulfana ni potekal po „poštenem postopku“. V zvezi s tem se je Komisija zlasti sklicevala na svoj dopis z dne 12. julija 2004, izvod katerega je naslovila na predstavnike delovne skupine za endosulfan in njem španske organe zaprosila, naj ne preizkusijo podatkov, ki jih je predložila delovna skupina za endosulfan, ter opozorila, da je rok za predložitev dodatnih študij potekel.
- 64 Glede na te ugotovitve sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb na tej stopnji meni, da dopis Komisije z dne 26. novembra 2004 jasno kaže zavrnitev te institucije, da bi preučila podatke, ki jih je predložila delovna skupina za endosulfan, preden bi odboru predlagala osnutek odločbe o ne vključitvi endosulfana, in da bi tožečim strankam ponudila dodatna procesna jamstva pred predložitvijo navedenega osnutka odboru.
- 65 Sicer se zdi, da se tožeče stranke strinjajo s tem, ker v svojem predlogu trdijo, da „pisni odgovor Komisije z dne 26. novembra 2004 nujno pomeni, da poročevalec in/ali Komisija nista preučila novih podatkov in s tem povezanih trditev, ki so jih predložile tožeče stranke, ter da tega ne nameravata storiti niti upoštevati pravice do poštenega postopka za reševanje pomislekov, o katerih je poročevalec tožeče stranke obvestil šele januarja 2004“.

- 66 Zato sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb na tej stopnji in ne da bi to vplivalo na odločitev, ki bi jo lahko o tem vprašanju sprejelo Sodišče prve stopnje v okviru tožbe v postopku v glavni stvari, nima na razpolago zadostnih elementov za ugotovitev, da dopis z dne 26. novembra 2004 ne pomeni sprejetja stališča o ukrepih, za sprejetje katerih je bil zaprosen. Na tej stopnji je torej treba predlog tožečih strank, naj se ugotovi nedelovanje Komisije, šteti za očitno nedopustnega.
- 67 Vsekakor je ustaljena sodna praksa, da pravno sredstvo, določeno v členu 232 ES, temelji na ideji, da nezakonito nedelovanje pozvane institucije omogoča, da se zadeva predloži Sodišču ali Sodišču prve stopnje, da bi to ugotovilo, da je opustitev ukrepanja v nasprotju s Pogodbo ES, če zadevna institucija ni odpravila te opustitve. Posledica te ugotovitve v skladu s členom 233 ES je, da mora tožena institucija sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča ali Sodišča prve stopnje, ne da bi to vplivalo na tožbe na podlagi nepogodbene odgovornosti, ki bi lahko izhajale iz te ugotovitve. Če je bil akt, katerega opustitev je predmet spora, sprejet po vložitvi tožbe, vendar pred razglasitvijo sodbe, odločitev Sodišča ali Sodišča prve stopnje, ki ugotavlja nezakonitost prvotne opustitve, ne more več imeti posledic, predvidenih v členu 233 ES. Iz tega sledi, da je v takem primeru, tudi če se je tožena institucija odzvala na poziv k ukrepanju v roku dveh mesecev, tožba postala brezpredmetna, tako da je treba postopek ustaviti (sklep Sodišča z dne 13. decembra 2000 v zadevi Sodima proti Komisiji, C-44/00 P, Recueil, str. I-11231, točka 83, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. februarja 1998 v zadevi Pharos proti Komisiji, T-105/96, Recueil, str. II-285, točki 41 in 42).
- 68 V obravnavanem primeru je Komisija v stališčih z dne 2. marca 2005 pojasnila, da je odboru uradno predložila predlog odločbe o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I k Direktivi 91/414 (glej zgoraj navedeno točko 30). Kot je že bilo odločeno zgoraj v točki 62, tak predlog jasno kaže željo Komisije, da konča pregled zadevne aktivne snovi.

- 69 V zvezi s tem je treba dodati, da dejstvo, da tak predlog na prvi pogled ne pomeni akta, zoper katerega se lahko vloži ničnostna tožba, ne preprečuje tega, da lahko pomeni sprejetje stališča, s katerim se konča domnevno nedelovanje, če je predpogoj za izvedbo postopka, ki mora načelno privedi do pravnega akta, ki bi lahko bil predmet ničnostne tožbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. junija 1995 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, T-186/94, Recueil, str. II-1753, točka 25, in zgoraj v točki 67 navedena sodba Pharos proti Komisiji, točka 43).
- 70 Zato je na tej stopnji povsem utemeljeno meniti, da dejstvo, da je Komisija uradno predložila predlog odločbe o tem, naj se endosulfan ne vključi v Prilogo I k Direktivi 91/414, ne da bi predhodno sprejela ukrepe, ki jih je zahtevala delovna skupina za endosulfan, pomeni opredelitev stališča o pozivu, ki ga je predložila ta.
- 71 Nedelovanje se konča z datumom, na kateri avtor poziva prejme stališče (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. januarja 2000 v združenih zadevah Branco proti Komisiji, T-194/97 in T-83/98, Recueil, str. II-69, točka 55).
- 72 V tem primeru Komisija navaja, da je 1. marca 2005 poslala izvod osnutka odločbe, ki ga je odobril odbor, predstavniku delovne skupine za endosulfan. Tožeče stranke v stališčih z dne 11. marca 2005 potrjujejo, da je družba Makhteshim-Agan Holding 1. marca 2005 dejansko prejela izvod tega osnutka. Poleg tega je sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 7. marca 2005 tožečim strankam vročilo stališča Komisije z dne 2. marca 2005, ki jim je bil priložen izvod osnutka odločbe Komisije. Zato je kljub domnevi, da Komisija, potem ko je prejela poziv delovne skupine za endosulfan, ni delovala, na tej stopnji očitno, da se je to nedelovanje končalo najpozneje 7. marca 2005.

- 73 Na tej stopnji sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb nima dovolj podatkov za ugotovitev, da je še vedno treba odločiti o predlogu tožečih strank, naj Sodišče prve stopnje ugotovi nedelovanje Komisije.

Predlog za izdajo odredbe zoper Komisijo

- 74 Tožeče stranke poleg predloga, naj se ugotovi nedelovanje Komisije, predlagajo Sodišču prve stopnje, naj Komisiji naloži upoštevanje obveznosti, zlasti tako, da preuči vse podatke, predložene za preizkus endosulfana, in upošteva domnevne procesne pravice tožečih strank.

- 75 Na tej točki zadostuje opozoriti, da sodišča Skupnosti niso pristojna za izdajo odredb institucijam v okviru tožbe na podlagi člena 232 ES (v zvezi s tem glej sodbo Sodišča z dne 1. aprila 1993 v zadevi *Pesqueras Echebaster* proti Komisiji, C-25/91, Recueil, str. I-1719, točka 14, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 27. maja 1994 v zadevi *J* proti Komisiji, T-5/94, Recueil, str. II-391, točka 17).

- 76 Sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb torej nima dovolj dokazov za ugotovitev, da je predlog tožečih strank, naj Sodišče prve stopnje izda odredbo zoper Komisijo, dopusten.

- 77 Na tej stopnji se torej zdi, da tožba v postopku v glavni stvari očitno ni dopustna, ali vsaj, da bi treba glede njenega dela postopek ustaviti in jo v preostalem delu razglasiti za očitno nedopustno.

78 Zato je treba predlog za izdajo začasne odredbe zavreči, ne da bi bilo treba odločiti o drugih razlogih nedopustnosti, na katere se sklicuje Komisija, ter o zahtevi tožečih strank, naj se Komisiji naloži predložitev zapisnikov in programov sestankov odbora, če se nanašajo na endosulfan.

Iz teh razlogov je

PRESEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE

sklenil:

- 1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrže.**
- 2. Odločitev o stroških se pridrži.**

V Luxembourggu, 27. aprila 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

B. Vesterdorf